לא משום ממזרות בו'. הא דלא מסיב עמוני ומואבי משום דלא
פסיקא דזכרים אסורין ונקבות מותרות ומצרי ואדומי לא מסיב
דאינן אסורין אלא עד דור שלישי: **ותו** ר"ש בן אלעזר אומר איזוהי
עיסה כל שנטמע בה ספק חלל והאמרת רישא חלל כשר. ה"ג כגון
הספרים וכפירוש ר"מ ומפרש כל
שנטמע בה ספק חלל הא ודאי חלל
פסול והא אמרת רישא חלל כשר
וליינו ודאי חלל ואין נראה דמאי פריך
מתניתא קמא דלמא ת"ק פליג עליה
ופירוש הקונטרס וגרסתו עיקר:
ממזר צווח וחלל שותק **איכא**
ביניייהו. תימה דהוה ליה
למימר ממזר צווח ושותק וחלל שותק
איכא ביניייהו דכממזר שותק נמי פליגי
דהא מכשר ליה ר"ש בן אלעזר[1]:
אבל ממזר צווח וחלל שותק **פסול.**
וא"ת ממזר צווח מנא ליה
דפסל ר"ש בן אלעזר ואומר ר"י
מדקתני במילתיה איזוהי עיסה כל
שנטמע בה ספק חלל דלא הוה ליה
למימר אלא מכירין ישראל ממזרים
שביניהם ואין מכירין חללין שביניהם
דמינה שמעינן בחלל צווח דכשר כי
היכי דלא הוצרך להשמיענו כל שנטמע
בה ספק ממזר אלא ודאי אתא למיתק
דחלל צווח דוקא כשר הא ממזר צווח
פסול: **מסתייה** דלא מפקינן ליה
מקהל. וא"ת מה צריך להאי טעמא
ליטמא הא דשתיק משום דאודויי קא
מודי דהא ממזר שותק פסול לת"ק
משום דשתיקה כהודאה וה"ה דחלל
שותק לר"ש דפסול מהאי טעמא ואע"ג
דגבי ממזר שותק לדידיה לא הוי
שתיקה כהודאה היינו משום דכבר
דממזר קלא אית ליה וי"ל דהכי
פירושא כבר מסתייה דלא מפקינן ליה
מקהל (כהונה) פי' אפי' מקהל כהונה
אע"פ שזה מחרפו וקוריהו חלל כגון
דאין מוציאין אותו מקהל כהונה וכגון
אם יצוות יחזור לבית הדבר ויפסלוהו
וטעם זה שייך גם בממזר שותק לת"ק
ולא נאמר דשתיקה כהודאה וכן פירש
בקונטרס: **כמאן** אי בר"ג אפילו
ברוב פסולין נמי מכשר. וא"ת
והא לא מכשר ברוב פסולין אלא
כשטוענת ברי ואית לה מיגו דאי
בעיא אמרה לא נבעלתי או בלא מגו
היכא דאיכא למימר בודקת ומזנה אבל
הכא אפילו טוענת ברי הא לית לה מגו
וליכא למימר בודקת ומזנה דהא
נתנסה אלא היא אמרה כן דאית
לה מגו א"כ מקשי הלכתא אהלכתא
דלקמן פסיק רב הלכה כר' יוסי ועיל
פסיק רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ג ואין נראה לומר דפליגי דא"כ
מאי מייתי תעובדא דתרוים ותרוסתו מרב יהודה אמר שמואל וכן נעיל
(דף יג.) פריך הלכתא אהלכתא קי"ל כרב נחמן בדיני כו' ודלרבה הא
רב פסיק כר' יהושע וקי"ל כרב באיסורי ויש לומר דהכי פירושו כמאן
אי כר"ג וכטוענת ברי ובלא דאיה שנתנסה דאיכא מגו אפילו ברוב
פסולים נמי מכשר ואיירי נמי כשראוה מדברת דאי לא ראוה מדברת
מאי פריך אי כרבי יהושע אפילו ברוב כשרים נמי פסול ומשני
אמר
אם רוב העיר. כשרין להשיא בנותיהן ואלמנותיהן לכהונה שאין רוב בני העיר מן הפוסלין אשה לכהונה בביאתן אף זו תינשא
לכהונה: **גמ' דאמר כמאן.** דבעי רוב כשרין: **אפילו ברוב פסולין נמי מכשר.** דאית ליה העמד אשה על חזקתה: **אמר ליה הכי אמר**
כו'. לעולם כרבי יהושע והכא משום דאיכא תרי רובי לכשרות אכשרה וכדרב יהידה. ולקמן (טו.) מפרש טעמא ואזיל מאי שנא תרי רובי מחד רובא:

בקרונות

פח א מיי' פי"ט מהל' אישורי ביאה הלכה כב טוש"ע אה"ע סימן ב סעיף ד:

מתני' א"ר יוסי מעשה בתינוקת שירדה למלאות מים מן המעין וגאנסה רוב העיר בני נורי אם לכהונה ה"ז תנשא (לכהונה) אר"י אמר רב

שמעתי כו'. לקמיה פריך הייגו תנא קמא דתנא קמא נמי הכי אמר דמשום דאין בה אחד מכל אלו העידו עליה להכשיר: **מכירין ישראל ממזרין שביניהן.** וספק ממזר יש לך להכשיר דאי ממזר הוה מידע הוו ידעי ביה: **ואין מכירין חללין שביניהן.** וספק חלל יש לך לפסול. ולקמיה פריך הא אמרת רישא איזוהי אלמנת עיסה כל שנטמע בה ספק חלל כשר: **הא חלל כשר.** משום ספק חלל לא פסיל לה: **מאי שנא הכא.** דפסיל לה ספק דידהו: **דאורייתא.** משום דוודאן פוסלין מן התורה בביאה דנפקא לן ביבמות (דף סח.) מכי תהיה לאיש זר[2] כיון שנבעלה לפסול לה פסלה: **חלל נמי.** ודאי פסול מדאורייתא דילפינן לה התם[3] מלא יחלל זרעו[4] מקיש זרעו לו מה הוא פוסל בביאתו אף זרעו פוסל והוא גופיה נפקא לן מלא יחלל שני מילולין כמשמע אחד לזרעו ואחד לאשתו: **ר"ש בן אלעזר כו'.** מיפא דמילתיה דרישא דמילתיה פריך דקתני סיפא אין מכירין חללין שביניהן משמע אפשר שהיה חלל אבל לא היו מכירין בו אלמא אית ליה דפסיל וריש אמר איזוהי אלמנת עיסה והכשיר כל שנטמע בה ספק חלל: **אמר ר' יוחנן ממזר צווח וחלל שותק איכא ביניייהו.** אדם שכשקורין אותו ממזר הוא צווח וכשקורין אותו חלל שותק איכא בין ר"מ לת"ק ובין תנא קמא דברייתא אליבא דר"מ ור"ש בן אלעזר אליבא דר"מ: **תנא קמא סבר כל פסול דקרו ליה ושתיק פסול.** דהודאה היא וכל שאין בה לא משום ממזרות כו' דקאמר אשתיקות קאי: **והכי קאמר איזוהי אלמנת עיסה.** להכשיר: **כל שאין בה לא שתוק ממזרות ולא שתוק נתינות.** וכיון דתלה טעמא בשתיקה הוא הדין לכל שתוקי פסול ולא הוצרך למנות את כולם ובאחו הכשירו באשת ספק חלל שאנו מכירין את ספיקו שנתגרשה אמו ספק אבל מי שאין מכירין בו ושמענו שפוסלין אותו ושותק פסול: **וקאמר ליה ר"מ.** דוקא הני אבל שתוק חלל לא פסול: **והא דשתיק.** לאו משום דאודי אלא משום דלא איכפת ליה הואיל ולאו פסול קבל הוא והייגו דקאמר כל שאין בה אחד מכל אלו שתיקות משיאין בעותיהן[5] לכהונה ואפי' יש בו שתוק חלל: **וקאמר ליה ר"ש לתנא קמא.** לאו לתנא קמא דברייתא קאמר דהתם רבנן היא אלא לתנא ששנה דברי ר"מ בבית המדרש ואמר בשם ר"מ שמעתי כל שאין בה כו': **אי שמיע לך כו'.** והכי קאמר איזו היא אלמנת עיסה כל שנטמע בה ספק חלל שאנו מכירין את פסולו שהיתה אמו ספק גרושה אבל שתוק חלל ואין אנו מכירין בו פסול כתנא קמא. ומיהו בהא פליג רבי מאיר אתנא קמא דאיהו כל פסול דשתיק ביה פסול ולרבי מאיר חלל שתוק הוא דפסול דבכר מסתייה דלא מפקי ליה מקהל ואם אני צווח יכריזו עלי ויוודע פסולי בנרור ובעכשיו אין מכירין[6] ישראל חללין שביניהם אבל שתוק ממזר כשר דהאי דשתיק בבר הכל יודעין שאינו ממזר דמכירין ישראל ממזרין שביניהן: **מתני' מן העין.** מן המעיין: **אם רוב העיר.** כשרין להשיא בנותיהן ואלמנותיהן לכהונה שאין רוב בני העיר מן הפוסלין אשה לכהונה בביאתן אף זו תינשא לכהונה: **גמ' דאמר כמאן.** דבעי רוב כשרין: **אפילו ברוב פסולין נמי מכשר.** דאית ליה העמד אשה על חזקתה: **אמר ליה הכי אמר כו'.** לעולם כרבי יהושע והכא משום דאיכא תרי רובי לכשרות אכשרה וכדרב יהידה. ולקמן (טו.) מפרש טעמא ואזיל מאי שנא תרי רובי מחד רובא:

בקרונות

1) [ויקרא כב], 2) [ויבמות סט.], 3) [ויקרא כא], 4) [בשותיהן רש"ש], 5) [בשותיהן רש"ש], 6) [ס"א עיפה: כו דאין מכירין], 7) [ומתא לא נקיט אלא מאי דאכשר ר"מ ור"ש בן אלעזר פוסל. מ"ר].

מתני' א"ר יוסי מעשה בתינוקת. עיין יבמות דף סז ע"ב תוס' ד"ה אין מוקשין:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com